

Από τη mixanitouxronou.gr :

14 Φεβρουαρίου 1929. Ώρα 10.30 το πρωί. Ενώ οι ερωτευμένοι του Σικάγο γιόρταζαν τον Άγιο Βαλεντίνο, επτά άνδρες της συμμορίας της “Βόρειας Πλευράς” ανέμεναν το φορτηγό που θα μετέφερε κιβώτια φτηνής, παράνομης μπίρας.

Την περίοδο της ποτοαπαγόρευσης στην Αμερική, το ποτό είχε μεγαλύτερη αξία κι απ’ το χρυσάφι. Πριν όμως φτάσει το φορτηγό, έκαναν ξαφνική έφοδο οι αστυνομικοί. Έστησαν τα μέλη της συμμορίας στον τοίχο και άρχισαν να τους ψάχνουν. Τότε, στην είσοδο εμφανίστηκαν δύο άλλοι άνδρες, ντυμένοι με πολιτικά και οπλισμένοι με τα περιβόητα πολυβόλα “Thompson”. Αυτό το εύχρηστο και ελαφρύ όπλο είχε γίνει ανάρπαστο ανάμεσα στους γκάνγκστερ, καθώς μπορούσε να ρίξει περισσότερες από 100 σφαίρες το λεπτό και να “καθαρίσει” κάθε εμπόδιο. Οι άγνωστοι οπλοφόροι άνοιξαν πυρ εναντίον των ανδρών που στέκονταν, ανυποψίαστοι, κοιτώντας τον τοίχο. Τους γάζωσαν. Αργότερα, η αστυνομία υπολόγισε ότι χρησιμοποιήθηκαν περισσότερες από 200 σφαίρες, ενώ 100 από αυτές βρήκαν τον στόχο τους.

Οι τοίχοι και το πάτωμα είχαν γεμίσει αίματα. Ορισμένα πτώματα είχαν σχεδόν κοπεί στη μέση. Η επίθεση ήταν τόσο άγρια που συγκλόνισε ακόμα και τους σκληροτράχηλους γκάνγκστερ του Σικάγο. Την αποκάλεσαν “σφαγή του Αγίου Βαλεντίνου”. Αν και ποτέ δεν αποδείχτηκε, όλοι ήξεραν ότι από πίσω κρυβόταν ο κακοποιός Αλ Καπόνε

Οι συμμορίες του Σικάγο

Το 1929 στο Σικάγο κυριαρχούσαν δύο συμμορίες, η “Νότια Πλευρά” του Αλ Καπόνε και η “Βόρεια Πλευρά” του Μπαγκς Μαρόν. Τα ονόματα των συμμοριών προέρχονταν από τις περιοχές της πόλης που έλεγχαν. Ανταγωνίζονταν στα πάντα. Αλκοόλ, τζόγο, πορνεία και “λάδωμα” πολιτικών. Οι σχέσεις τους δεν ήταν ποτέ ιδιαίτερα θερμές, αλλά από το 1925 η ένταση είχε ξεπεράσει κάθε προηγούμενο.

Η βεντέτα. "Νότιοι" γκάνγκστερ κατά "Βορείων"

Όλα ξεκίνησαν τον Οκτώβριο του 1924, όταν ο Αλ Καπόνε ήταν ακόμα το δεξί χέρι του αρχηγού της “Νότιας Πλευράς”, Τζόνι Τόριο. Έδωσαν εντολή να εξολοθρευτεί ο αρχηγός των “Βορείων” Ντιν Ο’Μπάνιον με τον οποίο είχαν συνάψει, τυπικά, συμμαχία. Ο Ο’ Μπάνιον, εκτός από όλες τις άλλες παράνομες επιχειρήσεις του, είχε και ανθοπωλείο. Ο κόσμος συνήθιζε να λέει ότι ο γκάνγκστερ θα σε εφοδίαζε με λουλούδια για κηδεία και, αν του το

ζητούσες, με λίγα χρήματα παραπάνω, θα σου έδινε και το πτώμα.

Οι εκτελεστές των “Νοτίων” σκότωσαν τον αρχηγό των “Βορείων” μέσα στο ανθοπωλείο του. Ο Καπόνε και ο Τόριο, αν και βρίσκονταν πίσω από το έγκλημα, παραβρέθηκαν κανονικά στην κηδεία του.

Οι "Βόρειοι" εκδικούνται τον Αλ Καπόνε, αλλά αυτός επιβιώνει και αντεπιτίθεται

Τον Ιανουάριο του 1925 οι Βόρειοι αντεπιτέθηκαν. Έκοψαν την πορεία του αυτοκινήτου του Αλ Καπόνε και πυροβολούσαν μέχρι που γέμισε τρύπες όλη η επιφάνεια. Ως εκ θαύματος, ο Καπόνε βγήκε αλώβητος και αμέσως παρήγγειλε την περίφημη κάντιλακ, ενισχυμένη με αλεξίσφαιρα τζάμια και πόρτες – αργότερα χρησιμοποιήθηκε από τον πρόεδρο Ρούσβελτ. Δύο εβδομάδες αργότερα, δέχθηκε επίθεση και ο Τζόνι Τόριο. Και αυτός επέζησε, αλλά ταραχτήκε τόσο που αποφάσισε να συνταξιοδοτηθεί. Παρέδωσε την αρχηγία της συμμορίας στον 26χρονο Καπόνε και έφυγε για διακοπές στην Ευρώπη.

Εν τω μεταξύ στη «Βόρεια Πλευρά», τον Ο' Μπανιον διαδέχτηκε ο Χάμι Βάις, ο οποίος είχε διατάξει τις εκτελέσεις των Καπόνε και Τόριο. Ο Βάις δεν κατάφερε να τους εξολοθρεύσει, αλλά ο Καπόνε ήταν πιο αποτελεσματικός. Οι εκτελεστές του σκότωσαν τον Βάις τον Οκτώβριο του 1926, αφήνοντας κενή τη θέση του αρχηγού για ακόμα μία φορά. Πήρε τα ηνία ο Βίνσεντ Ντρουτσι, ο οποίος πέθανε έξι μήνες αργότερα, στο πίσω κάθισμα περιπολικού. Τον πυροβόλησε όχι κάποιος γκάνγκστερ, αλλά ο αστυνομικός που τον συνέλαβε. Ο μόνος που απέμεινε ήταν ο Τζορτζ Μπαγκς Μαλόν, που έγινε ο επόμενος αρχηγός. Ο Μαλόν δεν ήταν ιδιαίτερα έξυπνος, αλλά βίαιος, εκδικητικός και κουτοπόνηρος. Η αντιπαλότητά του με τον Καπόνε είχε ενταθεί, ιδίως όταν ο Αλ προσπάθησε να

επεκταθεί και στη βόρεια πλευρά της πόλης. Στις 5 Σεπτεμβρίου του 1928, ο Μαλόν σκότωσε τον στενό φίλο του Καπόνε, Τόνι Λομπάρντο. Αυτή ήταν η δολοφονία που ξεχείλισε το ποτήρι. Ο Καπόνε αποφάσισε να ξεμπερδέψει μια και καλή με τους Βόρειους. Θα οργάνωνε τη μαζικότερη εκτέλεση στην ιστορία του Σικάγο.

Ο Αλ Καπόνε στήνει παγίδα θανάτου στους ανταγωνιστές

Τρεις εβδομάδες πριν από τη γιορτή των ερωτευμένων, οι άντρες του Καπόνε νοίκιασαν δωμάτια στο ξενοδοχείο απέναντι από την αποθήκη στην οποία συγκεντρωνόταν η ηγεσία των Βορείων. Παρακολουθούσαν την κίνηση στο δρόμο, τις ώρες άφιξης και αποχώρησης των Βορείων, πότε ερχόταν ο Μπαγκς Μοράν. Ο Καπόνε προσέλαβε δύο νέους εκτελεστές, που δεν ήταν γνωστοί στο Σικάγο ώστε να μην συνδεθεί η δολοφονία με εκείνον. Στις 13 Φεβρουαρίου, ένας απ' τους άντρες του τηλεφώνησε στον Μοράν και προσποιούμενος κάποιον άγνωστο λαθρέμπορο, του είπε ότι έψαχνε αγοραστή για μια μεγάλη ποσότητα, πολύ φτηνής μπίρας. Ήταν μία πρόταση την οποία ο Μοράν δεν μπόρεσε να αρνηθεί.

Η σφαγή του Αγίου Βαλεντίνου

Το επόμενο πρωί στην αποθήκη περίμεναν επτά άνδρες του. Οι εκτελεστές Πιτ και Φρανκ Γκούζενμπεργκ, ο μηχανικός Τζον Μέι, ο υπεύθυνος των επιχειρήσεων της συμμορίας Άνταμ Χάιρ, ο εκτελεστής Τζέιμς Κλαρκ, ο συνεργάτης των Βορείων Άλμπερτ Γουέινσανκ και ο γιατρός Ράινχαρτ Σουίμερ, ο οποίος διατηρούσε μόνο φιλικές σχέσεις με τη συμμορία. Τελευταίος έφτασε ο Γουέινσανκ, ο οποίος έμοιαζε πολύ με τον Μοράν και φορούσε το ίδιο παλτό. Όταν τον είδαν οι άντρες του Καπόνε, νόμισαν ότι ήταν ο αρχηγός των Βορείων και έδωσαν το σήμα εκκίνησης. Ο Μοράν όμως έφτασε στην αποθήκη αφού οι αστυνομικοί είχαν κάνει την έφοδό τους και προσπέρασε το κτίριο, χωρίς να σταματήσει καθόλου. Λίγα λεπτά αργότερα, η αποθήκη είχε πλημμυρίσει με αίμα και πολλά απ' τα σημαντικότερα στελέχη της συμμορίας ήταν νεκρά.

Η σφαγή ήταν στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων για μήνες. Η πρωτοφανής αγριότητά τους τρόμαξε ακόμα και τους γκάνγκστερ. Η έρευνα της αστυνομίας όμως, δεν κατέληξε πουθενά. Ο Καπόνε έλειπε στη Φλόριντα όταν έγινε η επίθεση και δεν υπήρχε κανένα στοιχείο που να τον συνέδεε με αυτή

Η συμμορία της «Βόρειας Πλευράς» δεν κατάφερε ποτέ να ορθοποδήσει. Ο Μοράν κατέληξε στη φυλακή για παραχάραξη και ο Καπόνε, έχοντας εξολοθρεύσει όλους τους αντιπάλους του, έγινε ο αδιαμφισβήτητος “βασιλιάς” του Σικάγο.